

Könyvét azonban mindenkép érdemes áttanulmányozni, már csak a nagyobb részét kitevő bibliográfia miatt is, amelyik a „ráhangoló“ szépirodalmi olvasmányok mellett az adatgyűjtésre szolgáló természetrajzi, továbbá a tanítás keretében felolvasható természetrajzi, földrajzi és történelmi munkákat vette fel, használhatóan csoportosítva. Kívánatos lenne, hogy a többi tárgyakat is hamarosan feldolgozza, de így is megbecsülhetetlen szolgálatot tett minden tanárnak és iskolai könyvtárnak. Kár, hogy a szépirodalmat „reáhangoló“-nak tekinti, csak a tanítás eszközeinek. Listáját csak itt javítanánk, elhagyva néhány nem elsőrangú munkát. Ez azonban a kitűnő és elfogulatlan összeállítást csak lényegtelenül módosítaná.

Dr. Baróti Dezső.

Gönczi Terka: Gyermekek és felnőttek. Apró megfigyelések a gyermekről és környezetéről. „Gyermeknevelés“ kiadása. (Kalocsa.) 1935.

Gönczi Terka írásában egy rokonszenves pedagógussal ismerkedünk meg. *Apró megfigyeléseit* elsősorban nem a szakembereknek szánhatta, hanem a szülőknek; kedves, vonzó stílusa bizonyára azok számára is sokat elvisz a modern pedagógia eredményeiből, akik eddig idegenkedtek tőle. Nem elméletet ad, bár sorai elárulják, hogy azt is jól ismeri, hanem mindig, nyilván megtörtént esetekből indul ki. Az ilyen fajta írás nagyon alkalmas arra, hogy a problémákat a laikusok számára megvilágosítsa, Gönczi Terka tollából különösen, mert szellemesen és okosan ír. A gyermekről és a környezetről adott megfigyeléseinek a szakképzett pedagógus is hasznát veheti, esetek szépen megírt gyűjteményét kapja bennük. Az ilyesmi mindig érdekes. Élvezettel olvastuk el a kis könyvet, hisszük, hogy aki a kezébe veszi, végigolvassa majd s ajánlja azoknak a szülőknek, akik az ilyenfajta írásokból tanulhatnak ép a legtöbbet.

Dr. Baróti Dezső.

Tarján Ferenc: Hogyan születik a találmány. Budapest, Lampel R. kiadás, 1935. Ára füzve 4,80, kötve 6 pengő. 181 oldal, 12 krómnyomattal.

A könyv két főrésztre tagolódik. Az első a feltalálás körülményeivel, a találmány és szabadalom sorsával foglalkozik, míg a második rész főként a feltalálókat ismerteti.

Az első részben tüzetesen ismerteti Edison és Marconi munkásságát és szembeállítja az igaz értéket a reklámozott és a hozzá nem értésből keletkezett hírnévvel. Marconi munkáját kellőképpen értékeli, rámutat arra, hogy az ő kompiláló munkája az elődök nélkül (Maxwell, Hertz, Branly) semmi sem juthatott volna. Erre a felvilágosításra szükség van, mert még a magyar rádióban is elhangzott ez év február 5-én egy ismeretterjesztő előadás, amely azt állította, hogy a rádió is tulajdonképpen Marconinak köszönhető. Pedig talán e ponton is illendő lett volna megemlíteni többek között Edison és Lee de Forest nevét. Marconinak a munka tökéletesítésében és szilárd kitartásban van érdeme, de ezt túlozni, különösen mások hátrányára, nem lehet helyes.

Foglalkozik azzal a kérdéssel is, hogy sok találmánynak mi az indító